

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 "
Negyedévre 3 "
Egy óra 1 "
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady(fő-)utcza 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Egy kérdés a külföldről.

Budapest, márczius 1.

Világrészünk magas éjszakán, odafenn, hol az európai kultúra már a sarkvidékbe nyul, ez idő szerint két nemzet közt oly közjogi harcok vannak, melyek a mi viszonyainkhoz való számos hasonlatosságunkat fogva nagy mértékben alkalmasak Magyarország közvéleményének figyelmét lebilincselni. Tudósítónk joggal igényelheti magának azt az érdemet, hogy a magyar sajtóban először utalt a Svéd- és Norvégország közt folyó eseményekre és párhuzamot is először vont köztük és ellenzéki pártjaink közjogi törekvései közt. Az egy korona alatt egyesült skandináv államok közt harcz kezdete érthetően magán viselte már egy közjogi viszály jellegét. Mint tudjuk, Svédország és Norvégia két, egymástól teljesen elkülönített állam és az uralkodó ugyanazonossága képezi köztük ugyszólván az egyedüli összekötő kapcsot. Vámterület, pénzügy, hadsereg tökéletesen önállóan van berendezve mind a két államban s a közösségnek egy neme egyes egyedül a külügyi politika terén van köztük annyiban, hogy a svéd külügyminiszter egyuttal Norvégia külpolitikáját is vezeti, mindenesetre ama direktívák szerint, melyeket a svéd-norvég államtanácstól, tehát egy

közös testülettől kap ezt illetőleg. A mint látjuk, a viszony Svéd- és Norvégország közt a tiszta personalunio, egyedüli korlátozásával a közösen vezetendő külpolitikának. Csakhogy ez a korlátozás a két állam tökéletes önállóságát és kölcsönös függetlenségét, tehát kölcsönös viszonyuk personalunionista jellegét épen nem alterálja, a mit minden gondolkodni tudó ember megért.

A közös diplomacia elutasíthatlan szükség, ha az uralkodó azonosságát egyáltalán fenn akarják tartani. Egy ugyanazon udvarnál nem képviselhet magát Oszkár király két követ által, egy svéd és egy norvég által, a kik egy adott esetben az ő nevében két különböző követelményt emelhetnek és támaszthatnának egy ugyanazon ügyben.

Képzelnék csak például egy ügyet, mely függőben van Németország, Svédország és Norvégia közt. A svéd követ Oszkár király nevében Berlinben az „A” megoldást indítványozná, míg a norvég követ ugyancsak Oszkár király nevében a „B” megoldást javasolná. Tartható, sőt egyáltalán képzelhető állapot lenne ez? Nem gyermekjáték lenne-e minden hatalomnak, Svédországgal és Norvégiával folyó diplomáciai tárgyalásokban mind a kettőnek érdekeit kijátszani,

a mennyiben a svéd diplomáciát a norvég ellen, ezt meg az előbbi ellen lehetne ütőkártyának használni? A diplomacia közössége, mint látjuk, alapfeltétele a personalunio fenntartásának a két állam közt. És bizonyos, hogy a közösség megszüntetését nyomban követné Norvégia teljes elszakadása Svédországtól, mert az képezi az egyetlen kapcsolatot, mely a két államot ez idő szerint egymáshoz fűzi. A norvég radikálisok mindezek dacára a norvég külpolitika különválasztását követelik a svédétől. Tavaly sikerült nekik a konzervatív Stangminiszteriumot megbuktatni és a király mint szigorúan alkotmányos uralkodó erre Steen radikális pártvezért hívta meg.

A kabinet a mult ősszel megejtette az új választásokat és erős radikális többséget hozott a parlamentbe, mely immár teljes nyomatékkal követeli önálló norvég konzulátusok felállítását. Az összetűzés Svédországgal nyiltan kitört. Ma önálló norvég konzulátusokat követelnek, holnap következetesen önálló norvég követségeket fognak követelni önálló külügyminiszteriummal Krisztiániában. Ha pedig ezt elérték, akkor éppen nem tart sokáig és megbukott a personalunio is. Ez a tényállás.

Elmondjuk Apponyinak, Ugron és

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

„A gézengúz.”

— A „Torontál” eredeti tárczája. —

— Kimondám: Gézengúz!

A sulyos ítélet elhangzott; hidegen, kéréltetlenül. A nagytiszteletű direktor ur ércztelen hangja végigrezgett a nyirkos, füstös levegőben s fölverte egy futó pillanatra a kis kancellária hallgató csöndességét.

A kopott zöld ablakfüggöny nyilatán át belopózkodott egy pajkos napsugár. Végig villámlott a nagytiszteletű ur gyér öszhaj földte halántékán; átsurrant az asztal tulsó végén ülő matheseos professor, tiszteletes Sívágó Áron ur kérges, pergamenszerű arczára; a ki gödreibe huzódott fekete szemével önkénytelenül hunyorgatott s sápadt ajkaival egyre ismételte halkal: a — gézengúz!

Rátapadt az aranyos sugár Timár Mihály uram hatalmas alakjára is. Ott állt tisztes távolban az asztal előtt, a kis szoba közepében. A hatalmas testében viharzó indulatokat csak egy-egy rándulás mutatta; meg az a sötét piros szín, a mi haragosra fös-

tötte arczát. Állt némán; összeszorított ökölrel s ember fölötti erővel elnyomott indulattal.

— Ugy van; nemzetes uram. Honor cui honor, — a fia gézengúz. Megromlott erkölcs, a sátán minden praktikájának melegágya. A tanári sedes simpliciter kiesapásra javasolta. Nemzetes uram tisztos személyére vagyok tekintettel, nem csapom ki. De vigye innét a gézenguzt; nem türom. Isten velünk.

— Isten velünk! motyogta siránkozva, félig engedelmet kérve, félig megszeppenve Gerzson ur, a kollegium összetöpörödött vén pedellusa s alázatosan ajtót nyitott, nehogy ez az irdulatos, hatalmas ember őt, ártatlan férget tiporja el, a ki semminek sem oka.

Timár Mihály uram idegesen rántott egyet ezüstgombos kék dolmányán. Szürke szemével majd keresztülfurta a nagytiszteletű urakat. Daczosan, makacsan hátra szegte a fejét s kemény, öblös hangján csak ennyit mondott:

— Gézengúz! Nem az. Megmutatom az uraknak!

Aztán köszöntés nélkül ment. Sulyos lé-

péseit visszakongatta a kollegium bolthajtásos folyosója.

Tény, hogy Timár Laczit, a legkörmönfontabb diáksínyek kieszelőjét, vakmerő végrehajtóját, a professorok élete megkeserítőjét, a kollegium rémét, másnapra kifogták a kollegiumból. Sajnáltuk. Nem volt jó diák; pedig volt annyi essze, mint akár-melyikünknek. A szive arany volt; de örökölte az apja makacs, daczos jellemét; hajthatlan volt roszbán, jóban.

Lehet, ha a vaskalapos bölcsesség leereszkedik hozzá s megtalálja a lelkéhez vezető utat: Első lehetett volna közöttünk.

A diáksereget csak úgy ontotta a kollegium vén kapuja. Imhol, ott megy az utcza közepén, mogorván elfordított fővel Timár Laczi. Előtte vadonuj bőrkötény, a vállán bárd s oldala mellett lépked komolyan mostani professora Czinege bácsi, az ácspllér.

— Timár Laczi! sikoltja utána valamelyikünk. A bős Ajax, vállán a hadi bárdal!

— Hagyjátok futni; inas! — szól nagyuri semmibevevéssel szentkereszt Zenthkeresztly Zsigó, az osztály szemefénye, a professor urak kedvence, a ki a főispáni,

Irányi uraknak, mi ebből a tanulság? A két utóbb nevezettel szemben bizonyosan felesleges lesz: ők ismerik a célt, melyhez eveznek és nem félnek, azt nyíltan bevallani.

Apponyi pártja azonban jól tenné nagyon, ha szívére venné a skandináv példát. Rájönne akkor, hogy minden lázítása a közjogi köteleknek végmegoldásban a magyar korona elszakadásához vezetne a Habsburg-háztól.

Ezt akarja elérni nemzeti pártunk? Ha igen, akkor beszéljen nyíltan, hogy törekvésének igazi célja felől tájékozva legyen a magyar nemzet.

A képviselőház bizottságaiból. A képviselőház állandó igazolási bizottsága s bíráló bizottsága, a házszabályok értelmében, kedden délelőtti tíz órára alakuló ülésre voltak összehívva. Az állandó igazolási bizottság megválasztotta elnökének: Vadnay Károlyt, jegyzőjének Széll Akost. A bíráló bizottságok következőleg alakultak meg: A 2. bíráló bizottság: elnök Percezel Dezső, jegyző Rudnay Béla; a Sima Ferencz választása elleni kérvény előadója Beksics Gusztáv, a Pulszky Agost választása elleni Mikó Árpád. — A 3. bíráló bizottság: elnök Latkóczy Imre, jegyző s Atzél Béla báró választása elleni kérvény előadója Dókus Ernő. — A 4. bíráló bizottság: elnök Hegedüs Sándor, jegyző s a Purgly János választása elleni kérvénynek és Molnár József kifogásolt megbízó levele ügyének előadója Konkoly Thege Sándor. — A 6. bíráló bizottság: elnök Darányi Ignác, jegyző s az Arany László választása elleni kérvény előadója Kabos Ferencz. — A többi bíráló bizottság tagjai nem jelenvén meg az ülésen határozatképes számmal, nem alakultak meg.

A becsapott szatócs.

(És egy jóízű vevő)

Furcsa história ez. Itt történt a mult napokban. Egyik félreeső utcában nem a legjobban ment az ott levő szatócsbolt. Tulajdonosa, kinek ösei a Veres-tengeren száraz lábbal jutottak át, megpróbálta a reklám minden nemét: de bizony a vevők nem igen háborgatták a jámbor kereskedőt, ki ily módon épen nem számíthatott arra, hogy valaha erős konkurrens lesz Jankynak, vagy a többi nagykereskedőknek.

vagy más ilyen nagyuri állásra való kinevezését már akkor a zsebében hordta. Legalább ezt hirdette róla hatalmas, nagy familiája, mely az egész megyében elharapódzott.

Timár Laczit pedig rövidre kitorúlték az emlékezetünkől. De életutjaink nagy véletlenségből egyszer-kétszer még is keresztették egymást.

Hosszu éveken át nem hallottunk már hirt Timár Lacziról, a közlünk kivert gézenguzról.

Meg is emberesedtünk már a fővárosban az Alma-mater kebelén s azon a ponton voltunk, hogy mind kitanuljuk a mesterségünkhöz szükséges tudományokat.

Egyszer a vállamra üt valaki az utcán. Egy daliás huszárőrmester. Ruganyos, karcu alakjára a módos huszár-ruha rátapadt, mintha ráöntötték volna; piros bugye-lárisa kaczerán viritott ki a menteprem alól. Arczából, szeméből sugárzott az erély, értelem.

— Te vagy, — Timár Laczi?

— Én; a gézenguz. Testestül, lelkestül.

— Nono! Aztán hogy megy a sorod katonáéknál?

— Csigavér. Katona dolog az egész.

Egyet gondolt, s már a másik perczben ott ékeskedett az ajtón egy tábla:

Ez a bolt

Családi körülmények miatt eladó.

S csodálatos, míg napokon keresztül várakozott egy-egy vevőre, a ki 1 kros pipaszárt, vagy 2 krajczárért suvikszot vásárolt, — a boltra pár óra mulva akadt vevő: egy urias kinézésű ember, a ki alkudozni kezdett, s a százásokkal csak úgy dobálódzott a nélkül, hogy egy ötös zöld hasát mutatta volna is.

A tulajdonos előre örülvén a jó üzletnek, fufangos észjárással cselhez folyamodott. Meghívta a vevőt másnap délbe ebédre, hogy akkor nézze meg, mily forgalma van az üzletnek. A meghívást az illető elfogadta.

Reggelre kelve, a szatócs bejárta a szomszédokat s 12—15 frtot szétosztott a gazdasszonyok és gyerekek közt, hogy délfelé, 11 óra után menjenek vásárolni a pénzen, a mire szükségük van, s miut a ki jól végezte a dolgát, várakozott a vevőre.

Tizenegy óra tájban ez meg is érkezett, de vajmi keveset diskurálhatott a boltossal, mert egyik vevő a másikkal adta a kilinset. Még ebéd alatt is mindig háborgatták őket.

— Ezt untam én meg, kérem, mondá a boltos, nincs az embernek pihenése sem az üzlet mellett.

De hogy még jobban feleségülze a leendő tulajdonos csodálkozását, másnapra, s így tovább vagy négy napra meginvitálta ebédre. Jobb-ál jobb borok, csemegék voltak feltalálva, hisz telik az üzletből. Természetesen a szomszédok minden reggel megkapták a vásárlásra való pénzt.

Hatodik nap déltájban hivatlanul beállított az ur a boltoshoz, ki kétségbeesett, hogy no most nem jön vevő, mert nem osztott ki pénzt. De találékonysága ezuttal sem hagyta cserbe.

— Jó, hogy eljött, kedves uram, legalább véglegesen megállapodhatunk. Edes anyjuk, zárd be a boltot, elég volt már a mai bevétel, legyen egy kis szabad időnk.

S ugy lett, a miként beszéle.

Sokáig egyeztek az ár felett, s végre is másnapig gondolkozási időt kért a jól kiatartott ur, még hozzá meg is pumpolta 20 frtig a jó üzletnek mód felett örülő boltost, azon ürügy alatt, hogy otthon hagyta a tárczáját.

De ez volt az utolsó vizit, mert azóta a boltos színét sem látta a vevőnek. Kisült, hogy az illetőnek semmi pénze sincs, s csak ürügy volt a vásárlási szándék, hogy becsaphassa őket.

Igy járt tul a fufangos boltos eszén a vevő, beugratván közel 100 frtig. Most érti már meg azt az örökös mosolyt, mely a vevő ajkán játszott.

Az mégis vigasztalja a boltost, hogy máson is megtörtént már ily malheur. Legjobban jártak a szomszédok, a kik négy napig ingyen vásároltak.

Erre is illik: a ki másnak...

cs.

Többször összekerültünk, mint jó földiek. Elbeszélte, hogy néhány hónap mulva lerakja a huszármundurt; elmegy Bécsbe tanulni. Építő-mester lesz, aztán odahaza üti föl a sátorfát.

Kisvártatva magam is bucsuztam a fővárostól. Aztán elnyelt az élet zürzavara.

*

Egy-két esztendeje, nagyon belecsömörödtem, belevástam már mindenbe. Meggyöltem a mesterségemet, környezetemet; a levegőt a mit beszivtam, a vizet a mit megittam. Elhittem magammal, hogy betegségemnek csak egy orvossága van. Visszazarándokolni a rég elfeledett édes szülőföldre. A hol tán a levegő, a virágillat is edesebb; a hol a sziklás hegyszakadékok közt bolyongva, az árnyas bükkösök közt pihenve visszaálmodja a szív a mi jól esik, s elfelejti a mi fáj.

Együtt ültünk a régiékből, egynehányan, elrévedezve a letűnt husz esztendőn.

— Hát Timár Laczi, a gézenguz? — kérdelem.

— Hajaj! sóhajtott unottan, nekikeseredett kedélyiel Zenthkeresztly Zeigó, a kiből csodálatos módon nem lett sem főispán, sem nagy ur; beszorult a megyéhez, s

most ott pusztítja a papirt, meg a rabvágtá dohányt.

— Nagy dolog van azzal! Gazdag ember, híres ember, első építőmester. A városi bugris polgárság bálványozza s ugy megy utána, mint a birkanyáj a vezérürü után.

Másnapra kelve személyesen is gyönyörködtem a Timár Laczi sorsa fordulásán. Pompás udvarháza kívülről is elárulja a gazda jó módját. A ház körül valószagos gyártelep; minden a böcsületes munka, a kitaró akarat és szorgalom jellege. Benn a házban pedig jóleső kényelem; fitogtatás, henczegés nélküli jó mód. De legszebb disze a háznak az a mosolygó szép asszony; karján egy visongó kis ficzkó, a legifjabb gézenguz.

Nem mondtam volna el ez igénytelen kis történetet. De a választási táviratok közt olvastam, hogy Timár Laczit a polgárág képviselőjévé választotta.

Nem féltem. Energikus, munkában megacélozódott jellem, okos fő, nem nyeli el a frázisok tengere.

Kamargó.

HIREK.

— Nagy halottja van a társaságnak, s főleg azoknak, a kik kedvelik a dalt s szeretik a tánczot. Karnevál herceg, a fiatalok és mulatni vágyók ez örökvidám és örökifju istene, ma éjjel tizenkét óraker, a kísértetek járásának idején, megkönnyezetlenül, leghűségesebb hiveitől elhagyatva, harsányan felhangzó pezsgődurrogások között, mámoros gőzben kimult, hogy helyét a szörcsuhában járó Vezeklésnek engedje át, a ki hamuval hinti be a botor s rosszban tévelygő emberiség fejét s kérlelhetlen szigorral inti a megtérésre és bűnbánatra. A szépséges herceg hatalma pedig megszűnt és az ő fennen lengő zászlaját nem lobogtatják többé a dözsölni vágyók. Titokban bizonyára sokan megkönnyezik a vidám herceget, a kinek halálát mi csak azért nem siratjuk meg, mert tudjuk, hogy az csak ideig tartó, hogy a herceg csak tetszhalott s hogy fel fog támadni diadallal, dicsőséggel, milliók üdviválgása között.

— Dr. Pap Géza a bega-szentgyörgyi kerület orsz. képviselője, jelenleg Nagybecskerekén időzik. Pap Géza orsz. képviselőt a házbizottságainak alakulásakor, a napló-bíráló- és a kérvényi bizottságba választották be.

— Haláleset. Mint részvétellel értesülünk, városunk egyik igen ismert és kedvelt alakja, Machalek Márton, m. kir. nyug. honvéd-százados, ma reggel öt óraker hosszas szenvedés után meghalt. A család a következő gyászjelentést adta ki: Özv. Machalek Mártonné szül. Napholcz Ida ugy saját mint fia Dezső, valamint számos rokon nevében mélyen szomorodott szívvel jelenti a felejtetlen jó férj, forrón szerető atya, illetve testvér és sógor Machalek Mártonnak, magy. kir. nyugalm. honvéd-százados folyó évi márczius hó 2-án 5 óraker reggel hosszu szenvedés után, élte 56-ik évében és boldob házasságának 19-ik évében történt gyászszos elhunytát. A drága halott hült tetemei folyó hó 3-án délután fél 4 óraker saját házában (Váraljai utca 963/29. sz.) fognak az ágost. evang. vallás szertartásai szerint beszenteltetni és a helybeli ágost. evang. sirkertben levő családi sírboltban örök nyugalomra helyeztetni. Béke legyen porai felett! Nagybecskerekén, 1892. évi márczius hó 2-án.

— **Jelmézbál.** Tehát tudunk még nevetni és mulatni! Legalább a tegnapi jelmézbál, melyet Rónay Jenő főispán ur elnöklése alatt egy bizottság, az árvaházi alap javára rendezett, azt bizonyítja. Valóságos püccs de resistance-ja volt ez a tegnapi bál az idej farsangnak, mely hosszú, unalmas pauzák után megmutatta mind azoknak, kik eljöttek Carneval hercegtől bucsut venni, hogy a becskerékiek nem csak unatkozni, de mulatni is tudnak. A hölgyek bámulatos egyetértéssel mint bécsi wäschermadlik jelentek meg. Az igaz ugyan, hogy bécsi kollegánöik aligha ismerték volna meg a jelmézbál a társnót, mert a legbámulatosabb variációkat lehetett észlelni. Tény, hogy egyik wäschermadlinak a kosztümje sem hasonlított a másikkéra. De az is tény, hogy az egész Gross-Wienban nem akad sokkal több csinosabb arc, fessebb alak és természetes grácia mint a mennyiben a figyelmesebb szemlélő tegnap a kaszinó összes termeiben gyönyörködhetett. Így aztán nem is csoda, hogy szárnyra kapott az az általános nézet: mily élvezet volna ezekkel a kedves wäschermadlikkal legalább is egy pár manchettát hazá hozatni.

Mint rendesen, ezuttal is a hölgyek főzték le a férfiakat. Mert míg a nők legnagyobb részt kosztümben jelentek meg, addig a férfiak közül csak derék városi főjegyzőnk és angol mesterünk vállalkoztak arra, hogy az erős nem becsületét e téren megmentsék. Ezt a gyengéjüket érezvén a többi urak, oly kedvvel láttak neki a táncznak, mint régen tapasztaltuk a kaszinóban. Olyan tolongás volt a teremben, mely a pesti hírlapírók báljának is becsületére vált volna, úgy hogy a szünóra előtt inkább oldalbökésekkel vegyes séta-hangversenyt rendeztek a merészebb párok, mint rendes tánczot. Ez az állapot persze később megjavult, annyira, hogy reggeli négy óra után mikor már régen eltávoztak azok az embergyűlölő tánczosok, kik bámulatos konkvenziával mindig a más ember lábán tánczolnak, vigan és kecsesen lejthettek a párok, melyek akkor még mindig elég szép számmal voltak jelen. Egyszóval fesztelen jókedv uralkodott mindvégig, ami igen természetes ott, ahol 60 párnál többen tánczolják a négyeseket s a souper-csárdás majdnem két óráig tart.

A szünóra alatt kisorsolták a beküldött tombolatárgyakat. Az első nyerepményt Fortuna istenasszonya szintén nőnek juttatta: Bakalovich Agostonné ö nagyságának. (Feilitsch br. adomány: egy értékes tintatartó.) A második nyerepményt Filkovich Boldizsár szolgabíró kapta. (Weisz Izidor ur adomány, egy igen elegáns bottartó.) Itt egyszersmind elismeréssel kell adoznunk Weisz Izidor urnak a tombola rendezése körül kifejtett tevékenységeért.

A tombola úgy, mint a belépti díjak igen szép jövedelmet juttattak az alapnak s így a rendező bizottság teljesen meg lehet elégedve ezen bál anyagi és szellemi sikerével. Mindenek előtt azonban igényt tarthat a nagy közönség és az árvaházi bizottság haláljára Rónay Jenő szeretett főispánunk, kinek eszméje volt a jelmézbál, mely oly kitünően beütött s kinek fáradozásának köszönhető főleg, hogy a bál ily pompásan sikerült.

A notabilitások között ott voltak: Zombori Rónay Jenő főispán, Daniel László h. alispán, Pethő János temesvári m. kir. posta- és táviratigazgató, Hegedűs Miklós h. m. főjegyző, Poroszkay Béla m. főügyész, Piukovich János kir. ügyész s közéletünk számos kitünőségei.

A hölgyek közül megjelentek a wäschermadli kosztümben: Asszonyok: Perisics Zoltán dr.-né, Moesz Károlyné, Wachtl Leoné, Winger Ferenczné, Szávits Sándorné, Benkovich Miklósné, Prandell Jánosné, Strasser N.-né, Novák J. C.-né, Orsó dr.-né, Kovács Sándorné. Leányok: Mazur Anna, Liptay Hilda, Sebestyén N. (Török-Becse), Kellner Anna, Schultz Emilia, Prandell Mariska, Herczeg Erzsike és Terike, Vukovich Aranka, Spitzer Gizella

(Szombathely), Geiger Jenny, Wesp Hermin, Kassovitz M. (Torák), Eisler Berta.

A többi jelenvolt hölgyeket a következő névsor mutatja: Asszonyok: Witt Lászlóné, Piukovich Jánosné, Bobor Gyuláné, Balás Ivánné, Mihalovics Ödönné, Réczey Gyuláné, Szmazsenkáné, özv. Versesay Gyuláné, Mencer Lipótné, Bröderné, Deutsch Zsigáné, Halminé, Binder dr.-né, Bielek Mihályné, Pálffy Imréné, Franz J. L.-né, Kluge Károlyné, Liptay Károlyné, Glaczné, Ormay Lajosné, Slavikovszkyne, Marianovitsné. Leányok: Piukovich Irma, Pálffy Éti, Dobos Lola (Kalocsa), Bobor Ilona, Endrödi Katicza, Kálmán Giza, Berger Irma, Marianovits Szilárdka, Alexandrovits Lyubicza, Poppovits Szaveta.

— **Hajózás.** A dunagőzhajózási társaság közhirre teszi, hogy a tavaszi idő beálltával a hajók közlekedése minden irányban megindult, valamint megkezdődött az áru felvétel is. A személyszállító hajók a Dunán és mellékfolyóin e hó 16-ától fogva közlekednek. Titel és Nagybecskerek között hetenként többször az „Ordódy” nevű gőzhajó közlekedik, mely utasokat is felvesz, még pedig, — a mi közönségünket bizonyára érdekelni fogja, — 1 frt 02 kr díjért.

— **Jelmézbál Kis-Zomboron.** Rendkívül sikerült jelmézbált rendezett február hó 28-án Kis-Zombor község és környékének intelligenciája élén a Rónay családdal. A bál tisztán 600 forintot jövedelmezett jótékony célra, a mely fényes eredmény főleg a jelenvolt urhölgyek lelkes buzgalmanak köszönhető. Rónay Dóra és Dezsike, továbbá Borzsenszky Ella és Jetti kisasszonyok kezimunkával készült tárczában szivarokat és szivarkákat adtak el, melyből 126 frt és 72 krt vettek be. Baró Gerliczyné zsebkendőket árusított el, melyeknek felírását („Wasser madl”) ő maga himezte. Rónay Czeccilia, a bál rendezője, a ki mint csaplórosné jelent meg, főkötőjét sorsolta ki jótékony célra. A pompás kedélyhangulatban lefolyt mulatságon a négyeseket 40 pár tánczolta. A bál világos reggel ért véget.

Jelen voltak. Asszonyok: Baró Gerliczyné, Kiss Elemérné, Rónay Aladárné, Rónay Istvánné, Tóth Ferenczné Szeged, Katona Józsefné Szeged, Katona Ferenczné Szeged, Röhrich Mártonné (N.-Sz.-Miklós), Husztik Kázmérné, Heimann Illésné, Kádár Arpádné, Mezey Lajosné, Ökrös Józsefné, dr. Sziklay Károlyné, Szabó Istvánné, Simon Zsigmondné, Klein Gézáné, Klein Henrikné, Rózsa Dávidné Uj.-Szt.-Iván, stb. Frint Béláné (Porgány).

Leányok: Blaskovich Ilona, Nyéki-Klodin Ilona, Keresztury Berta, Rónay Dóra, Rónay Dezsi, Borzsenszky Ella, Borzsenszky Jetti, Frint Olga és Berta, Rankovics Gizella, Simon Ilonka, Nagy Emilia (Palota), Pálfi Anna, Tóth Éva, Husztik Julcsa, Rittó Mariska, Nikolics Roza, Rubint Ilona, Nagy Matild, Kis Vera.

Bál céljaira adakoztak: Lonovics Sándor 10 frt, Nákó Kálmán gróf 5 frt, Br. Baich Iván 5 frt, Br. Baich Milán 5 frt, Nánay Lajos 5 frt, Nánay Kornél 5 frt, Rónay Mórinczné 5 frt, Purgli János 5 frt, Schebor Károly 5 frt, Lagler István 2 frt, Gasner Károly 2 frt, Eckhardt Oszkárné 5 frt, Nyékiné szül. bró Rédl 5 frt, Lonovics Gyuláné 5 frt, Riesz Lázár 3 frt, Somlai Albert 1 frt, Aszódyné 2 frt, Boros Sámuel 1 frt, Iritz testvérek 1 frt, Balásné 1 frt.

Felülfizettek: Kövér Lajos 4 frt, Kis Elemérné 4 frt, Blaskovich Ilona 4 frt, Bró Gerliczy Ferenc 3 frt, Gróf Dorsay örnagy 4 frt, Dániel Endre 4 frt, Vársárhelyi László 4 frt, Gyertyánffy Dénes 2 frt, Jankó Agoston 1 frt, Zsiros Imre 1 frt, Dániel László 4 frt, Baró Földváry Lajos 4 frt, Zsiros Lajos 4 frt, Rónay László 4 frt, Rónay István 6 frt, Fornszek Béla 4 frt, Gersonics György 1 frt, Bró Poniki N. 4 frt, Blaskovich Ernő 4 frt, Rónay Aladár 8 frt, Bauer dr. 1 frt, Rónay Ernő 9 frt, Fehér hadnagy 1 frt, Ilsvay főhadnagy 1 frt, Nyéki Klodiné 4 frt, Nyéki Ilona 4

frt, Keresztury Berta 1 frt, Rónay Lajos 4 frt, Mezey Lajos 1 frt, Weinrich gyógyszer 2 frt, Sziklay Károly dr. 2 frt, Röhrich Márton 2 frt, Gyertyánffy Jenő 4 frt, Blaskovics Aladár 4 frt, ifj. Bró Poniki 4 frt, Kayser Lajos 2 frt, Heimann Illés 1 frt, Frint Béla 2 frt, Teimer Győző 1 frt, Rózsa Dávid 1 frt, Urbán István 1 frt, Poroszkay N. 1 frt, N. N. 1 frt, Rónay Alajos 1 frt, Berényi István 1 frt, Gerhard József 1 frt, Faragó Szeged 1 frt, Kohn Arnold 1 frt, Klein Miksa 1 frt, Ambrus József 1 frt, Hinkó János 30 kr, Szilágyi Pál 1 frt, Szirmai kapitány 1 frt, Kovásznay hadnagy 1 frt, Husztik György 1 frt, Patzauer Lipót 2 frt, Tóth Feresi 2 frt, Katona József 1 frt, Kopasz György 1 frt, Katona Ferenc 1 frt, Katona Imre 1 frt, Klein Géza 1 frt, Frits Sándor 1 frt, Polderer Jakab 1 frt, Singer Izsó 1 frt, Husztik Kázmér 1 frt.

— **Egy orosz összeesküvő halála.** Moszkvában a napokban halt meg Savatisin író, az utolsó dekabrista. Azek közül a lelkes orosz hazafiak közül való volt, a kik Oroszországot szabadnak szerették volna látni. Mikor 1825-ben Miklós császár trónra lépett, alkotmányt akartak kiesikarni és összeesküdtek, hogy a szabadság mozgalmát megindítsák. Hanem az ilyesminek Oroszországban mindig a rendőrség veti véget, elfogták a dekabristákat, a legérmesebbeket közülök felakasztották és még vagy száz jutott Szibériának is. A kik közülök 1856-ig életben maradtak Szibériában, azok megérték II. Sándor császár kegyelmét. Savatisin is köztük volt, ki mint író is tiszteletet szerzett nevének.

— **Lamartine-adoma.** Az öreg és törődött Lamartinének azt tanácsolták egyszer, hogy verseket írjon időöltésből. „Épen úgy — felelte a költő — azt a tanácsot is adhatnák, hogy abroncsot hajtsak, vagy árket ugráljak.”

— **A többség varázsa.** XVIII. Lajos egyszer a következőleg definiálta a parlamenti kormányzatot: „En azt kérdezem a minisztereimtől: Van önöknek többsége? — Van. — Akkor én mehetek sétálni. Másnap azt kérdezem: Még mindig megvan a többségök? — Nincs meg. — Akkor önök mehetnek!”

Táviratok.

A miniszter köszönete.

Budapest, márcz. 2-án. (A „Torontál” eredeti távirata.) Csáky Albin gróf vallás- és közoktatásügyi miniszter meglehetősen hangu köszönő levelet intézett Frankói Vilmoshoz, azon nagylelkű alapítványért, melyet a nagybíró tudós főpap a Rómában buvárvárkodó magyar történettudósok számára tett.

A népszerű kereskedelmi miniszter.

Budapest, márcz. 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az osztr. magyar yachtraj Barosa Gábor m. kir. kereskedelmi minisztert tiszteletbeli tagnak választotta meg, mely kitüntetéséről Károly István főherceg elnök a kereskedelmi minisztert átiratban értesítette.

Egy másik táviratunk szerint a magyar földrajzi társaság is megválasztotta tiszteletbeli tagnak a népszerű minisztert.

A valuta szabályozása.

Budapest, márczius 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) Irányadó körök véleménye szerint a valuta szabályozására vonatkozó pénzügyminisz-

teri előterjesztések a házban simán fognak tárgyalatni. Hírlik, hogy a képviselőház tüntetni fog Wekerle mellett.

Katonák kegyelele.

Arad, márczius 2. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Házi ezredünk tisztikarának küldöttsége ma a bécsi kapuczinusok templomában koszorút helyezett II. Lipót sírjára, halálának százados évfordulója alkalmából. Az elhunyt védnöke volt az ezrednek.

Telefon Budapest és Debreczen között.

Budapest, márczius 2. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Debreczen és Budapest között ma az állami táviró-huzalok felhasználásával telefonkísérletet tettek. Réthy Laura jelenlegi debreczeni operette primadonna énekét a budapesti központi telefonállomásban tisztán ki lehetett venni. A primadonna énekét zajosan megtapsolták.

A pápa születésnapja.

Róma, márcz. 2. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A pápát ma születésének és pápává való koronáztatásának évfordulója alkalmából a bibornokok testületileg üdvözölték. A pápa ez alkalomból beszédet tartott, melyben a keresztényi szellem elcsenevészesedését hangsúlyozta, s kifejtette, hogy ennek oka főleg a mai társadalom és annak kárhözatos intézményei.

Fetségsértő ujság.

Berlin, márcz. 2-án. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A „Kölnische Zeitung“-ot, azon megjegyzésekért, melyeket e hirlap a német császár brandenburgi beszédére tett, — felségsértés miatt perbe fogták.

Orosz forradalmárok.

Pétervár, márcz. 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Konstantin nagyherceg halála óta szünetlen keringnek az oly hírek, melyek egy tervbevett merényletről szólnak és melyek számos elfogatásban lennek megerősítést. Sok diakon kívül állítólag több tisztet is letartóztattak. Hír szerint a merényletet úgy tervezték, hogy azt akkor hajtsák végre, ha a gyászmenet a vártemplomhoz indul. Két tiszt öngyilkosságát is a merénylettel hozzák kapcsolatba. Kétséget nem szenved, hogy a forradalmárok megint mozognak. A letartóztatások alkalmával nyilván oly iratokra is bukkanunk, melyeknek újabb letartóztatások lettek a következményei. Többek közt Pawlosk városkában is tartóztattak le több embert.

Politikai gyilkosság.

Konstantinápoly, márcz. 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Vulkovics dr. halála előtt kelt jelentések konstatálják, hogy ott számos körben az a nézet merült föl, hogy ebben az esetben politikai bűntett fog fenn. A bolgár diplomáciai ügynök folyton éber figyelemmel kísérte a Konstantinápolyban élő bolgár emigránsokat. Azt gyanítják, hogy ezek egyike hajtotta végre a merényletet. Ezt a föltevést megerősíti az a körülmény, hogy Vulkovics saját vallomása szerint, bizonyos Porphie Ivanov az utóbbi időben fenyegető nyilat-

kozokat tett. A tettes valószínűleg ama bérenczek egyike, a kiknek Belcsev áldozatul esett. Azt a föltevést, hogy itt magánboszu ténye forogna fenn, eddig semmi körülmény sem támogatja. A „Bulgarie“ cikke arra a tényre utal, hogy Stancsev bolgár emigráns, a kit a Belcsev elleni merénylet bűnrészességével vádoltak, nem rég érkezett Giers orosz külügyminiszterrel és kiemeli, hogy ezt a tény maguk az orosz lapok közölték. Filippopolisból jelentik, hogy Vulkovics meggyilkoltatása Bulgária egész déli részében roppant felháborodást keltett. Intézkedéseket tettek, hogy a jeles hazafi temetése egyszerű gyászünnepély jellegével birjon.

Az új francia kormány.

Páris, márcz. 1. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A Loubet-kormány Constans nélküli megalakult. Az új miniszterek már elfoglalták a miniszteri palotákat és a régiéket elhagyták azokat. Csak Loubet marad magánlakásában. Ma este minisztertanács volt, mely a kamarában teendő nyilatkozat megállapításával foglalkozott. Loubet programja nem fog lényegesen különbözni a lelépett kormányétól. Az egyházi kérdésben a kormány mérsékeltabb álláspontot foglal el, az egyesületi törvényt pedig részben, vagy talán egészben is visszavonja. A miniszterium úgy a jobb- mint a baloldallal egyetértésben akar élni. De majdnem valamennyi párt közlönye csúnyán bánik el az új kormányval. A „Justice“ azt a kérdést veti föl, vajjon Freycinet és Ribot nélkülözhetetlenek-e? A „Radical“ azt írja, hogy az egész válság-komédia Rochefort diadalával végződik. Számos lap megtámadja Carnot elnököt, ki személyes politikát üz. Még opportunistá lapok is, mint a „Siècle“ és a „Jour“ nagyon élesen nyilatkoznak Carnotról. A köztársaság elnöke ne feledje, hogy csak azért alhatik oly nyugodtan az Elysée-palotában, mert Constans éberem őrködik. Az „Intransigeant“ kivételével tulajdonképen senki sincs megelégedve a válság kimenetelével. Constans iránt minden oldalról a legnagyobb rokonszenv nyilvánul. A „Figaro“ azt írja, hogy Constans távozása első osztályu temetés, a melynél a koporsó eltűnik a koszorúk alatt. Számos lap rosszalja, hogy kizárták Constans az új kabinetből.

Forradalom Görögországban.

Athén, márcz. 2. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A városban tegnap óta forradalmi hang uralkodik. Oka ez általános és messzeterjedő mozgalomnak az, hogy a király elakarja bocsátani kormányát, melynek Delianis az elnöke, a kinek azonban a képviselőház ismételtlen bizalmat szavazott. A tegnapi szavazás után a képviselők tüntetőleg a királyi palota elé vonultak. Bécsben, valamint a többi udvaroknál is komolynak tartják a helyzetet és a görög királyságot veszélyben hiszik.

A bolgár fejedelem beszéde.

Szófia, márcz. 2. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Vulkovicsnak, a meggyilkolt bolgár államférfiúnak temetése tegnap ment végbe. Ferdinánd, bolgár fejedelem részt vett a gyászszertartáson, és a sírnál, könyezve tartott beszédet, melyben a többek között mondá: „Kiomlott vérenek gyümölcse Bulgária elismertetése és függetlensége lesz.“

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözsderől.

(A „Torontál“ eredeti tudósítása.)

Budapest, márcz. 2. (A „Torontál“ eredeti távirata.)

Határidő-üzlet:

Buza tavaszra 10.20—22.

Buza ősze 9.20—22.

Tengeri máj.—jun. 5.28—30.

Zab tavaszra 5.69—70.

Káposzta repce 13.25.—30.

Sertés-ereskedelmi csarnok.

— Budapest-Köbányán. —

Köbánya, márczius 1. A) Hizott sertés-árak: I. Magy. elsőrendű: 1. Oreg nehéz (páronkint 400 klgrammon felüli sulyban) 46—46 $\frac{1}{2}$ kr. — 2. Oreg közép (páronkint 300—400 klgr. sulyban) 44 $\frac{1}{2}$ —45 $\frac{1}{2}$ kr. — 3. Fialat nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) 48 $\frac{1}{2}$ —49 kr. 4. Fialat közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban) 47—48 kr. 5. Fialat könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 45 $\frac{1}{2}$ —47 kr. II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) 45 $\frac{1}{2}$ —46 kr. 7. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban) 44 $\frac{1}{2}$ —45 $\frac{1}{2}$ kr. 8. Könnyű (páronkint 220 klgrammig terjedő sulyb.) 45—46 kr. III. Romániai: 9. Nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) — kr. 10. Közép (páronkint 250—320 klgr. sulyban) — kr. 11. Könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) — kr. IV. Romániai eredeti (Stachl): 12. Nehéz (páronkint 240 klgron felüli sulyban) — kr. 13. Könnyű (páronkint 240 klgrig terjedő sulyban) — kr. V. Szerbiai: 14. Nehéz (páronkint 260 klgron felüli sulyban) 45—46 kr. 15. Közép (páronkint 220—260 klgr. sulyban) 44 $\frac{1}{2}$ —45 $\frac{1}{2}$ kr. 16. Könnyű (páronkint 220) klgrig terjedő sulyban) 43 $\frac{1}{2}$ —44 $\frac{1}{2}$ kr.

Vegyes közlemények.

— A Bazilika sorsjegyek 14. huzása kedden délelőtt történt meg, a közoktatásügyi miniszterium helyiségében. Kihuzatott a törlesztési huzásban hat sorozatszám, melyeknek összes hatszáz nyerőszáma egyenkint 6—6 frtot nyert. E sorszámok a következők: 1446 2397 4965 5425 6249 6597. A nyermény huzásnál a főnyerményt, 20.000 frtot nyerte, sor 7700, nyerőszám 61. 1000 frtot nyert sorozatsz. 4912, nyerősz. 1. 500—500 frtot nyertek 3051—74, 7411—74. 100—100 frtot nyertek 400—38 989—14 1986—3 2683—45 3200—51 3206—58 3546—1 4407—65 4981—2 6444—21. 50—50 frtot nyertek 29—46 450—56 460—9 873—17 1094—62 1970—48 1971—79 3087—73 3139—88 3266—74 3876—27 4007—12 4391—32 4965—50 5230—15 5712—66 5788—33 6263—33 6314—96 6462—7 6811—98 7316—95 7523 16 7731—87 7783—27.

REGÉNY-CSARNOK.

Halálos sebek.

Regény.

— A „Torontál” számára írta: —
Jurkovic Aladár.

I. RÉSZ.

(3-ik folytatás.)

II.

Hogy azonban teljesen meneküljön ebből a légkörből, a melyet büzhödtnek, posványosnak talált, engedelmet kért atyjától, hogy külföldre utazhassék.

Az engedélyt megkapta, s egy szép napon könnyű szívvél, örömmel kell utra, nem sítatva meg az otthon hagyott élők közül senkit, csak a halottak közül egyet: az anyát, a kinek emléke, árnya, lelke egyébként minden lépésében hűséges utitársa volt.

Évekig maradt távol, mely idő alatt folyton tanulva és tapasztalva járta be Német, Francia és Angolországot.

Huszonhárom éves volt, a midőn férfias erőben és akaratan megizmosodva, tisztult fővel, nemes lélekkel, a szép és jó iránt fogékony szívvél visszatért szülő helyére.

Atyját időközben nagyon megviselte az idő. A mértéktelen, rendetlen életmód, az eszeveszett dorbézolások megtörték testben és lélekben. Csaknem teljesen megöszült és megkopaszodott. Fájdalmi miatt, melyeket nagybárá lábaiban érzett, gyakran napokig volt kénytelen az ágyat őrizni.

Kedélye is elváltozott. Inkább fanyar volt és mogorva, mint szilaj. A régi vadság helytel-közszel kitört ugyan belőle, de csak rövid időre, s nem azzal a féktelen erővel, a melylyel hajdan. Közel volt már hetvenedik évéhez, gyengült, egykor aczélkemény-ségü izmai megpuhultak, karjai remegtek, szóval aggastyánná lett, s ezt kénytelen volt beismerni maga is.

Oktáv gróf visszatérése után gyakran időzött a körében. A viszony szívélyesebb, belsőbb lett közöttük. Gyakran egész napon át együtt voltak, s elbeszélgettek, többnyire közönséges dolgokról. Elveiket, nézeteiket azonban nem hozták szóba soha. Mindketten érezték, hogy ezekben érintkező pontokat nem fognak találni soha, s hogy ezeknek felszínre kerülése csak elmérgesítené a köztük fenálló elég szívélyes viszonyt.

Ez időben találkozott Oktáv gróf először Lillivel.

Egy szerencsétlenül járt erdőkerülő házában jöttek össze, a hova mindketten azért mentek, hogy segítsenek a szenvedőn.

Oktáv gróf már ott volt, a mikor a lányka a szobába lépett.

Lilla az idegen vendég láttára ijedten megzavarodva, kipirult ábrázattal állott meg az ajtó közelében.

Magas, karcsu, ifjuságtól és erőtlől duzzadó természetéhez egyszerű szürke ruha simult; aranszőke, hanyagul feltűzött hajából egy selymes fürt kaczerán borult márványfehér homlokára; bársonyos orczáin pir ömlött el; nagy, sötétszürke szeméből szeretet, jóság, öröm csillogott elő, s nyitva feledett ajkai közül elővillogó apró fogacskái kápráztattak, mint a gyöngyszemek.

Apró lábaival zavartan tipegett, majd mentegetőzve mondotta:

— Bocsánat... Nem tudtam, hogy idegent talállok itt...

És hangja úgy csengett, mint az ezüst. Betöltötte az egész szobát, s viszhangot keltett a szívekben.

Oktáv gróf meglepett, kerekre nyitott szemekkel tekintett a lánykára, a ki az ajtó kilincsére tette kezét, hogy visszavonuljon.

Ebben a pillanatban azonban ott termett az erdőkerülő neje, s hévvel ragadta meg a lányka kezét:

— Oh, bizonyos voltam benne, hogy eljön!... Esküdni mertem volna rá!... Hogy is ne!... Hiszen ön a mi jóságos angyalunk, a mi megmentőnk, a mi mindenünk!... Lássá, minő csapás ért bennünket!... Az öreg nem vigyázott, a puska elsült, és az egész töltés éppen az oldalába furódott... De hiszen tudja...

Az öreg asszony megtörülte szemét, melyekből könny szivárgott elő, s folytatta:

— Hanem már jobban van... A fiatal gróf ur... Itt ni!... Segített rajta!...

Oktáv gróf mosolyogva lépett elő:

— Ugy van, kisasszony... Engedelme nélkül a mesterségébe vágtam s csekély tudományommal segíteni igyekeztem az öregem... Remélem nem veszi zokon, hogy betegét elhalásztam s megbocsát érte?...

A lányka önkénytelenül nyujtotta kezét:

— Oh, tiszta szívből, uram!...

És egy pillanatig így álltak, szemben egymással, kéz a kézben.

A lányka arca egészen átszellemült s a gróf férfias, napbarnította arcáról évek hosszú sora óta először tükröződött le az elégedettség s öröm.

Sokat vitatkoznak azon, vajjon az igaz szerelem pillanat alatt keletkezik-e, vagy idők folyamán, ismeretség útján érlelődik-e meg? Én az előbbiben hiszek. Hosszu ismerettségéből, idők folyamán keletkezik az igaz vonzalom, őszinte barátság, önzetlen szeretet: — de szerelem aligha.

Az igaz szerelem az irgalmas ég adománya. Az örök élet egy parányi szikrája, mely két szívet gyujt fel egyszerre és egy időben. Két lángot kelt, melyek olthatatlanok, tiszták és örökkévalók, mint maga az ok, mely őket létrehozta. Önkénytelenül, tudtukon kívül, sőt gyakran akaratanuk ellenére lobognak fel, hogy mindörökké égjenek, hevitsenek, nyugtot ne hagyjanak s hogy üdvöt adjanak, vagy kárhozatba döntsenek. Az igaz szerelem istentől jő s mint az Isten — örök és igaz.

Oktáv gróf a mikor eleresztette a lányka kezét, úgy érezte, hogy kissé elsiette a dolgot. Tovább kellett volna azt kezében tartani, sőt tán el sem kellett volna eresztenie.

Lilla is zavarban volt s hogy palástolja, az öreg asszony felé fordult s néhány kérdést intézett hozzá.

Majd elbucszott s indulni készült.

Oktáv gróf szintén a kalapja után nyult s a lányka felé fordult:

— Ha megengedi, elkísérem!... Az erdőben veszélyes kissé a járás!

— Oh, gyakran járok erre!

— Mindig betegeihez?

— Többnyire!

— Sokat hallottam már beszélni jó szívről... A környék valóságos mentő angyalának tartja önt!

— Tuloznak!

— Sőt azt hiszem, éppenséggel nem!...

Elhallgattak.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 perczig — a percek számjegyeinek aláhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

Szécsány—Párdány.		3211	3213
		v. v. v. v.	II. III. o.
Szécsány	ind.	5.10	9.44
Módos	"	5.57	0.14
*Fény	"	5.49	10.23
Párdány	érk.	6.01	10.35

Párdány—Szécsány.		3212	3214
		v. v. v. v.	II. III. o.
Párdány	ind.	6.49	3.49
*Fény	"	7.02	4.02
Módos	"	7.17	4.17
Szécsány	érk.	7.40	4.40

Nagy-Becskerek—Versecz.		3101	3111
		sz. v. v. v.	II. III. o.
Nagy-Becskerek	ind.	8.15	—
Nagy-Becskerek-Bégapart	"	8.22	3.10
Lázárföld	"	8.50	3.43
*Pusztá-Kenderes 8. sz. órház	"	—	—
*Lajosmajor	"	—	—
Szárcsa	"	9.16	4.15
Szécsány	érk.	9.29	4.30

Párdány l. alul.			
Szécsány	ind.	9.39	4.74
Bóka	"	9.52	5.02
Kanak—Ó-Lécz	"	10.09	5.22
*Barárháza 6a. sz. órház	"	10.17	5.34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	10.26	5.46
Györgyháza	"	10.36	5.58
Zichyfalva	"	10.48	6.15
Nagy-Margita	"	11.03	6.31
*Loudon-Tanya	"	11.10	6.40
Bethlen-Tanya	"	11.29	7.02
*Temes-Paulis	"	11.37	7.12
Versecz-Rét	"	11.44	7.20
Versecz	érk.	11.48	7.24

Versecz Nagy-Becskerek.		3112	3102
		sz. v. v. v.	II. III. o.
Versecz	ind.	5.12	2.35
Versecz-Rét	"	5.17	2.42
*Temes-Paulis	"	5.24	2.49
Bethlen-Tanya	"	5.34	2.57
*Loudon-Tanya	"	5.55	3.15
Nagy-Margita	"	6.04	3.23
Zichyfalva	"	6.15	3.35
Györgyháza	"	6.31	3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	6.50	4.02
*Barárháza 6a. sz. órház	"	7.01	4.10
Kanak—O-Lécz	"	7.13	4.19
Bóka	"	7.32	4.35
Szécsány	érk.	7.46	4.46

Menetrend a Nagykikinda—nbecskereki vasútvonalon.

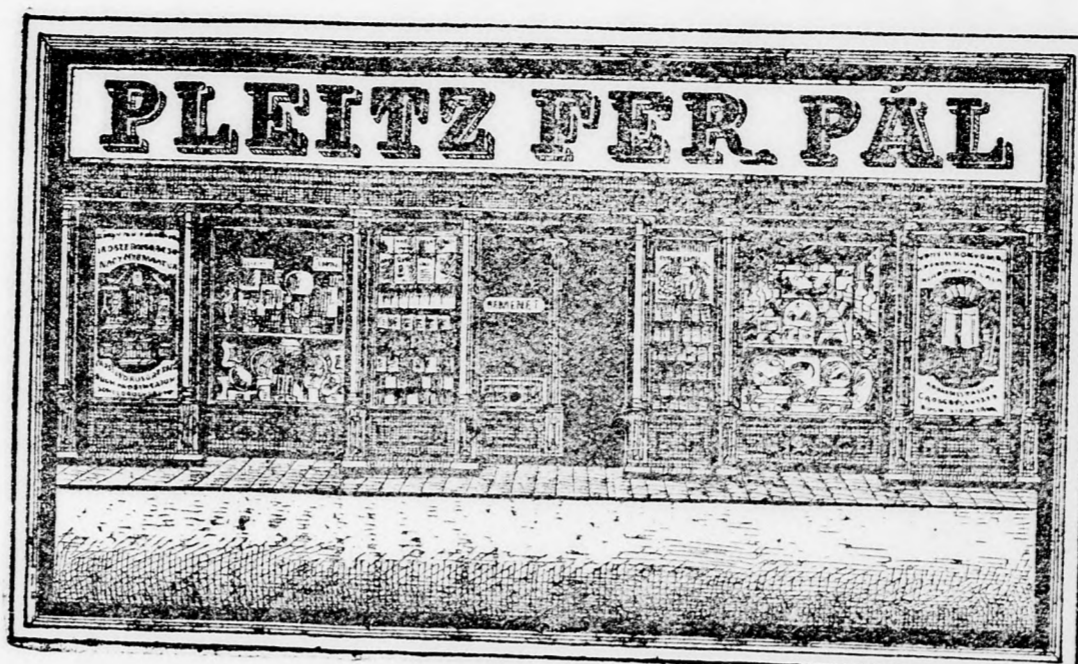
Nagy-Kikinda—Nagy-Becskerek.		3011	3001
		v. v. sz. v.	I. II. III. o.
	Budapest ind.	7.00	7.45
	Temesvár "	9.30	11.30
Nagy-Kikinda	"	3.30	3.30
Karlova	"	4.34	4.11
Beodra	"	4.53	4.23
Török-Becse—Aracs	"	6.03	5.02
Kumán	"	6.33	5.22
Melencze	"	7.07	5.42
Ellemér	"	7.35	6.01
Nagy-Becskerek	érk.	7.59	6.18

Nagy-Becskerek—Nagy-Kikinda.		3002	3012
		sz. v. v. v.	I. II. III. o.
Nagy-Becskerek	ind.	6.30	7.10
Ellemér	"	6.48	7.35
Melencze	"	7.11	8.03
Kumán	"	7.27	8.30
Török-Becse—Aracs	"	7.52	9.11
Beodra	"	8.27	10.00
Karlova	"	8.39	10.21
Nagy-Kikinda	érk.	9.23	11.13
	Temesvár "	—	4.40
	Budapest "	2.05	7.20
		8.40	—

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

Pleitz Fer. Pál

könyv- és könyomdája,
 könyv-, mű-, zenemű-, papir-, írószerkereskedés
 és nyomtatványraktár

Nagy-Becskereken

ajánlkozik mindennemű

nyomtatványok

gyors és izléses elkészítésére.